

ANTICHITĂȚI

Aristocratele

Rama unei oglinzi poate povesti mult despre secolele prin care a trecut împreună cu suprafața lucitoare pe care o înobilează. Indiferent de materialul din care este confecționată, rolul său, pe lângă cel estetic, este acela de a schița limita, de a marca pragul în care se face trecerea de la artă la lumea reală. Rama este utilizată pentru a completa ceea ce este expus în interiorul său, pentru a proteja și a pune în valoare. Este absolut necesar ca ea să devină o parte de neînlocuit a operei sau a obiectului pe care îl înjmuie.

De-a lungul istoriei, ramele s-au schimbat în funcție de gustul epocilor, iar elementele lor decorative s-au asortat mereu cu stilul arhitectural predominant al vremii. Oglinzile sunt singurele elemente care întotdeauna vor reuși să pună în valoare o ramă și să-i evidențieze toate detaliile fără a-i face concurență. Fără nici un dubiu, o oglindă veche care-și păstrează rama originală este mult mai valoroasă decât una fără ramă. Acest melanj dintre oglinzi și rame pare să aibă în sine ceva mistic, un anumit tip de contopire a esteticului cu tainicul, cu lucrul încă nedeazăluit, căci până la urmă, oglinzile trădează o neliniște a omului în fața necunoscutului. Lor le-au fost atribuite, încă din cele mai vechi timpuri, o paletă largă de calități cu totul speciale, nemaîntâlnite la alte obiecte. Istoria oglinzii pornește din secolul III î.e.n., cele mai vechi fiind din argint sau bronz extrem de bine lustruit. Primele oglinzi confecționate din sticlă sunt inventate în secolul I, de către romani. În Evul Mediu oglinzile aproape că dispar complet, căci Biserica susținea că diavolul privește și observă lumea din interiorul lor.

Cele mai celebre oglinzi din lume sunt cele venețiene, inventatorii lor ținând secretă modalitatea de realizare timp de câteva sute de ani. Unicitatea acestor piese constă în faptul că imaginea reflectată era mult mai frumoasă decât realitatea, datorită unui amestec reflectorizant de aur și bronz, care dădea lucrurilor o textură ireală. Costul unei asemenea oglinzi atingea adesea suma cu care la acea vreme se cumpărau corăbiile. Există chiar și unele legende conform cărora, doamnele din înalta societate ajungeau să-și pună la bătaie castelele pentru procurarea unei asemenea

